

اطلاعیه

در باره‌ی شورای موقت سوسیالیست‌های چپ ایران

۱۰ مهر ۱۳۹۸ - ۲ اکتبر ۲۰۱۹

ما اعضای شورای موقت سوسیالیست‌های چپ ایران، از فعالین و بنیان‌گذاران این تشکل، بدین وسیله اعلام می‌داریم که از نظر امضا کنندگان این اطلاعیه، شورای موقت امروز دیگر توانایی کیفی و کمی ادامه‌ی فعالیت در راستای هدفی که از آغاز حرکت برای خود تبیین و تعیین کرده بود یعنی فراهم ساختن شرایط ایجاد یک تشکل بزرگ سوسیالیستی چپ را ندارد. ما از این تاریخ، به سهم خود، جمعی یا فردی، تلاش خواهیم کرد که در شکل‌ها و ترتیب‌هایی دیگر مبارزه در راه هدف فوق را ادامه دهیم. ما در این جا اعلام می‌داریم که از این پس هر آن چه که با نام و نشان «شورای موقت سوسیالیست‌های چپ ایران» انتشار یابد و یا انجام پذیرد، ربطی به ما ندارد و از منظر ما در راستای هدفی که شورای موقت سوسیالیست‌های چپ ایران بخاطر آن تشکیل شده بود قرار ندارد.

بیست و دو سال پیش، در دی ۱۳۷۵ (ژانویه ۱۹۹۷)، شورای موقت سوسیالیست‌های چپ ایران در خارج از کشور، با انتشار بیانیه‌ای در تعریف و توضیح دیدگاه‌های سیاسی- نظری و اهداف خود، اعلام موجودیت کرد. شورای موقت را بطور عمده افرادی تشکیل دادند که از افق‌های مختلف چپ ایران در دهه‌های ۴۰ و ۵۰ برمی‌خاستند. بیشتر آن‌ها، در مبارزه علیه رژیم پهلوی در خارج از کشور، در گروه‌های چپ و مارکسیستی فعالیت داشتند. از جمله می‌توان از سازمان‌هایی چون: اتحاد مبارزه در راه ایجاد حزب طبقه کارگر، جنبش مستقل کارگری، فعالان چپ جبهه ملی در خارج از کشور، جامعه‌ی سوسیالیست‌های ایران و غیره نام برد. بیشتر رفقای ما در عین حال از فعالان و پاره‌ای نیز از دبیران کنفدراسیون جهانی محصلین و دانشجویان ایرانی بودند. در زمان بازگشت به ایران در پی انقلاب بهمن ۵۷، این افراد در سازمان‌هایی چون جبهه دموکراتیک ملی، حزب رنجبران ایران، فدائیان و غیره فعالیت می‌کردند.

شورای موقت، در خلال این سال‌ها، توانست از راه انتشار نشریه طرحی نو (۱۹۲ شماره بین سال‌های ۱۹۹۷ تا ۲۰۱۴)، به سهم خود، در طرح پروبلماتیک‌های نظری و سیاسی چپ سوسیالیستی و مسائل دموکراتیک نقشی ارزشمند ایفا کند. و این، به طور عمده، در دو راستا: یکی، در نقد نظری و عملی سیستم توتالیتر (سوسیالیسم واقعاً موجود) و سوسیال‌دموکراسی و دیگری، در طرح پیوند ناگسستنی و در هم آمیخته‌ی مبارزه برای سوسیالیسم رهایی‌خواهانه و مبارزه برای دموکراسی مشارکتی و آزادی.

شورای موقت اما، از همان ابتدا، در پی ایجاد سازمان یا حزبی دیگر، از نوع سنتی یا کلاسیک آن، نبود، بلکه همواره از آغاز و در فلسفه‌ی وجودی‌اش، در پی آن بود که کُنش‌یاری برای پیوند جریان‌های نوین سوسیالیستی و «ایجاد تشکلی گسترده و پایدار از سوسیالیست‌های چپ ایران» (بیانیه اعلام موجودیت، ۱۹۹۷) باشد. از این رو نیز خود را شورایی «موقت» نامید. در همان بیانیه، ما به روشنی و با صراحت انگیزه و هدف وجودی خود را چنین توضیح دادیم:

«حای یک جریان سوسیالیستی چپ که بتواند نیروی بزرگ و پراکنده‌ی کنونی را به شکلی گسترده تبدیل نماید، کماکان خالی است. کوشش و فعالیت ما در جهت هموار ساختن راه دشوار ایجاد تشکلی گسترده و پایدار از سوسیالیست‌های چپ ایران است.»

امروزه، شوربختانه، باید پذیرفت کرد که با وجود تلاش‌های فراوان در جهت ایجاد یک جریان متحد سوسیالیستی، رهایی‌خواه و رادیکال، در گسست از شکل‌ها و شیوه‌های نظری و عملی منسوخ گذشته‌ی چپ سنتی، این امر مبرم و اساسی همچنان بر زمین مانده است. برای رسیدن به چنین هدفی، ما راهی دراز، دشوار و پر فرازونشیب در پیش داریم. با این همه اما، با امید و پایداری، ما به تلاش‌های خود ادامه خواهیم داد، تا با درس‌گیری از تجارب

مثبت و منفی گذشته، مبارزه در راه سوسیالیسمِ رهایی‌خواهانه و همبسته با دموکراسی و آزادی در ایران را به سرانجامی که شایسته‌ی زمانه‌ی ما باشد رسانیم.

۱۰ مهر ۱۳۹۸ - ۲ اکتبر ۲۰۱۹

امضا:

مانی شیرازی

علی طبیعت

شیدان وثیق